แนวทางบางอย่างที่ผู้บริโกดด้านอสังหาริมทรัพย์ดวรรู้

The lobster and the shrimp...

กั้งกับกุ้ง...

A column by architect Mario Kleff, the developer and owner of THE TOUCH

รายงานโดย สถาปนิก มาธิโอ เดลฟ นักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และเจ้าของโดรงการเดอะทัช

on't judge a book by its cover has been a good advice since Gutenberg started mass production of literature. If you apply this thinking to the real estate market, you would say: "Don't judge a condo by the showroom!"

The word showroom is intended to indicate that the room will show potential buyers what the architect has designed and they will later get built. Most of the brochures and renders already have a statement of caution: artist impression only, reality can differ.

"อย่าประเมินค่าหนังสือด้วยหน้าปก" นี่คือคำแนะ นำที่ดีตั้งแต่ท่านภูเทนเบิร์กได้ผลิตผลงานวรรณ กรรมแบบจำนวนมากออกมาสู่มวลชน - กาคุณ ประยุกต์ความคิดนี้กับตลาดอสังหาริมทรัพย์ล่ะ คุณน่าจะบอกว่า "อย่าประเมินค่าห้องชุดคอนโด ด้วยโชว์รูม" ดำว่า โชว์รูม ถูกใช้เพื่อที่จะบอกกับ-ว่าที่ผู้ชื้อว่า นักสถาปนิกออกแบบอย่างไรแล ะพวกเขาจะได้อะไรจากการก่อสร้างที่แล้วเสร็ จในภายหลัง โบรซัวร์และ ภาพจำลองต่าง ๆ ถูกมองว่าต้องระมัดระวัง : ศิลปะสวยสดงดงาม แต่ความจริงแล้วอาจแตกต่าง

Now, I have been working as an architect in this city for more than six years and delivered over 80 residential building designs for the greater Pattaya area – and I am absolutely amazed at the amount of variation that some developers ask their clients to stomach.

ตอนนี้ผมได้ทำงานเป็นสถาปนิกในเมืองแท่งนี้เป็ นเวลากว่า 6 ปี และได้ออกแบบสถานที่อยู่อาศัย มากว่า 80 หลังในเขตพัทยา- และผมรู้สึกงงงวย มากกับการเปลี่ยนแปลงของนักพัฒนาอสังหาบา งท่านที่จนแทบ จะไม่เหลืออะไรให้ลูกด้าแล้ว

Let's take the familiar case where condominiums are build in the middle of a sprawl of ugly old high-rises that look like the fantasy of a North Korean dictatorship – but in the brochure they look as if they were located in the middle of a pristine jungle. มันมีประเด็นที่ว่าอาคารชุดถูกปลูกสรั างขึ้นกลางเมืองที่เต็มไปด้วยตีกสูง ๆ น่าเกลียดเสมือนกับภาพ เผด็จการเกาหลีเหนือ-แ

ต่ในโบธซัวร์กลับแสดงว่าอยู่ท่ามกลางป่าอันอุดม

So every time I see some of these creative visualisations, I ask myself why the developers so underestimate the intelligence of their customers. I think that customers deserve a better and more respectful treatment – no restaurant would dare to put the lobster on the menu and then proudly serve a couple of shrimps and ask the guest, how was it?

แล้วทุกครั้งที่ผมเห็นภาพที่แสดงออกมาอย่า

งนี้ ผมกามตัวเองว่าทำไมนักพัฒนาอสังหาเห ล่านี้ถึง ได้ประเมินค่าความเฉลียวฉลาดของลู กค้าได้น้อยถึงเพียงนี้ ผมคิดว่าลูกค้าสมควร ทึ่งะได้รับการปฏิบัติ ที่ให้เกียรติมากกว่านี้-ค งไม่มีห้องอาหารใดที่กล้าเสนอกั้งในเมนูอา หาร แด่แล้วบริการเสริฟด้วย กุ้งเล็ก ๆสอง สามตัวอย่างภาคภูมิใจ แล้วยังถามลูกค้าว่า เป็นอย่างไรบ้าง

Maybe not everyone will agree and some people think that the more difficult the times are, the more they have to exaggerate their claims. How else could there be people trying to sell a

21 sqm chicken cage as a luxurious studio? Or present a plain vanilla standard design tower as "the most luxurious building ever to come to Pattaya". The guys must have gone nuts. บางทีไม่ใช่ทุกดนจะมีความคิดเห็นเหมือนกัน บา งคนคิดว่ายิ่งยากเย็นเท่าไหร่ก็จะต้องพูดเกินจริง เข้าไว้ให้มาก มันเป็นไปได้อย่างไรที่จะเอยอ้างว่าเ ป็นท้องสดูดิโอสุดหรูทั้ง ๆ ที่มีขนาดเท่าเล้าไก่ 21 ตารางเมตร หรือรูปแบบ อาดารเป็นแบบทั่วไปแ ดเอยอ้างว่านี้แหละอาดารระดับขั้นนำที่สุดในพัทย า พวกนี้ดงจะเสียสดิไปแล้ว

But let's look at some practical details and establish some rules on how to survive the ocean of misinformation in real estate advertising.

กณฑ์บางอย่างเพื่อที่จะรอดพ้นจากข้อมูล ดำกล่า วอ้างโฆษณาด้านอสังหาริมทธัพย์อันผิดเพี้ยน

First of all: the devil is in the detail. When you inspect a showroom, you would like to think that the architect has designed a kitchen complete with marble workplates, sink and appliances and that the kitchen you look at in the showroom represents the actual final choice of product that has been selected and will be used.

Now, when you have read so far, you will not be surprised to hear, that this is not always the case.

So: first of all ask the sales staff if what you see is what you

will get then take your camera out and make some memories of this nice kitchen, workplate, doors and windows.

This might sound strange, but you should know, that the value of the interior of a typical Bt1-2m condo can vary anywhere between Bt200,000 and Bt800,000 - the shrimp and the lobster - and the value difference is what the developer will pocket if you are not careful and secure. อย่างแรก สิ่งเลวร้ายจะแฝงมากับรายละเอียด เมื่อคุณตรวดดูโชว์รูม คุณก็จะคิดว่า สถาปนิกได้ออกแบบครัว โดยใช้หินออนเป็นชิ้น ๆ อ่างล้างมือและอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าต่า ง ๆ และคณดาดหวังว่านี่คือแบบอย่างครั วที่ คุณจะได้รับจากการเลือกสรรมาแล้ว ตอนนี้คุณอ่านมาถึงตรงนี้ ดุณดงจะไม่แปลกใจที่จะฟังผมบอก ว่ามันไม่จริงเสมอไป ดังนั้นสิ่งแรกเลยคุณควรจะ กามพนักงานขายว่าคุณจะไม่รับตามสิ่งที่คุณเห็น หรือไม่ คุณน่าจะถ่ายภาพเพื่อเตือนความทรงจำกี งครัวสวย ๆ ซึ้นหินอ่อน ประตหน้าต่างอันใหญ่โต ฟังดูแล้วอาจจะแปลก ๆ แต่คุณน่าจะพอทรา บวามูลคาการตกแต่งภายในของคอนโดระดั บราคา 1-2 ล้านอยู่ในฐานการตกแต่งตั้งแต่ 200.000 จนถึง 800.000 บาท - กั้งหรือกั้ง มูลดาดวามแตกตางนี่แหละที่ จะอยู่ในกระเป๋านัก พัฒนาอสังหากาคุณไม่ระมัดระวังให้ดี

Even a big fat shrimp is not a lobster

แม้ว่ากุ้งตัวอ้วนก็ไม่ใช่กั้ง

The above examples are not only true for the lower end of the market – I personally know friends who are paying Bt60m for a big luxurious lobster condo and are now being presented with a shrimp and are thinking of getting legal help – just as so many of the smaller customers who have been taken down the garden path by their developer

of trust.

ตัวอย่างต่าง ๆที่ได้กล่าวมามันไม่ใช่เกิดขึ้นแค่ตล
าดล่างเท่านั้น - ผมรู้จากเพื่อนหลายคนที่จ่ายเงิ
นถึง 60 ล้านบาทเพื่อต้องการห้องชุดกั้งสุดหรู
และตอนนี้มันกลับกลายเป็นกุ้ง เลยต้องใช้ความช่
วยเหลือทางกฎหมาย - นี่เป็นเพียงเพราะลูกค้าร
ายย่อยยินยอมที่จะเดินไปตามทางด้วยความไว้วา
งใจต่อนักพัฒนา อสังหาริมทรัพย์เหล่านั้น

In my opinion, nobody wins in these scenarios. In fact everybody loses and that's a serious concern for me and other people who are serious about real estate in this city. If we advertise lobster we should deliver it – and there's also a nice market for fresh juicy shrimps as well. ในความคิดของผมไม่มีใครชนะจากเหตุการณ์ เหล่านี้ ตามจริงทุกคนเสียหายและนี้เป็นเรื่อ งที่ผมจริงจัง และอาจรวมถึงท่านอื่นที่เป็นท่ วงสถานการณ์ด้านอสังหาธิมทรัพย์ในเมือง นี้ กาเราโฆษณากั้งเราควรจะบริการ ด้วยกั้งสำหรับกั้งสถาว มันก็มีตลาดของมันเหมือนกัน

At the end, Pattaya doesn't need quick deals to the detriment of naive customers, but careful planning and honesty from the drawing board to the final product being transferred. This article is not written to divide the market into "the good, the

bad and the ugly" but to put the facts on the table and unite the industry for its own benefit.

This is why I call for a quality consensus of real estate professionals here in Pattaya, where codes and conducts are agreed to protect the customer – and therefore ultimately the agents and developers who can still look into the eyes of their clients after the development is finished.

ท้ายที่สุด พัทยาไม่ต้องการการด้าขายด้วยควา มเร่งรีบและสร้างการบาดเจ็บให้กับลูกค้าชื่อ ๆ แต่การวางแผนที่ รอบคอบรวมทั้งความชื่อสัด ย์ที่จะถ่ายทอดไปสู่สินค้าในท้ายที่สุด รายงานชื้ นนี้ไม่ได้เชียนขึ้นเพื่อแบ่งแยก ตลาด เช่นตลาดดี ตลาดเลว หรือ น่าเกลียด แต่อย่างใด แต่ต้อ งการเปิดเผยความจริงและสร้างความเป็นห นึ่ง ของวงการอุตสาหกรรมนี้อันจะเป็นผลดี ต่อวงการนี้ นี่คือสิ่งที่ผมอยากเรียกร้องคุณ ภาพต่ออาชีพ อสังหาริมทรัพย์ในเมืองพัทยา ข้อบังคับข้อปฏิบัติต่าง ๆ ควรมีไว้ เพื่อคุ้มครองผู้บริโกค-ทั้งตัวแทนขาย อสังหา ริมทรัพย์และนักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ยังสา มารถสบตาลูกค้าได้ภายหลังจากโครงการได้เส

Mario Kleff can be reached at facebook.com/mariokleff

54 • **RE***m* • Issue 113 • 10/2010